

**GEO
PARTNER**
Landspektører A/S

P.B. Cornelissen
75823266

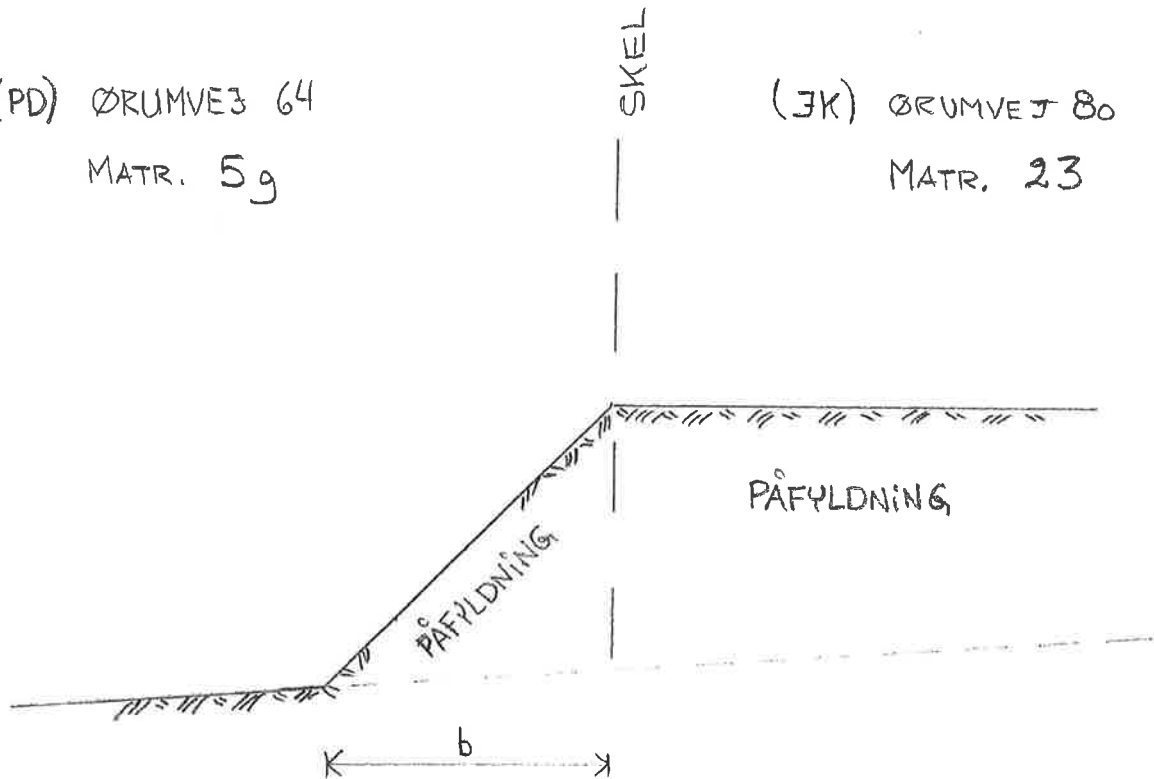
01-06-2015

1:1000

TVÆRSNIT 1

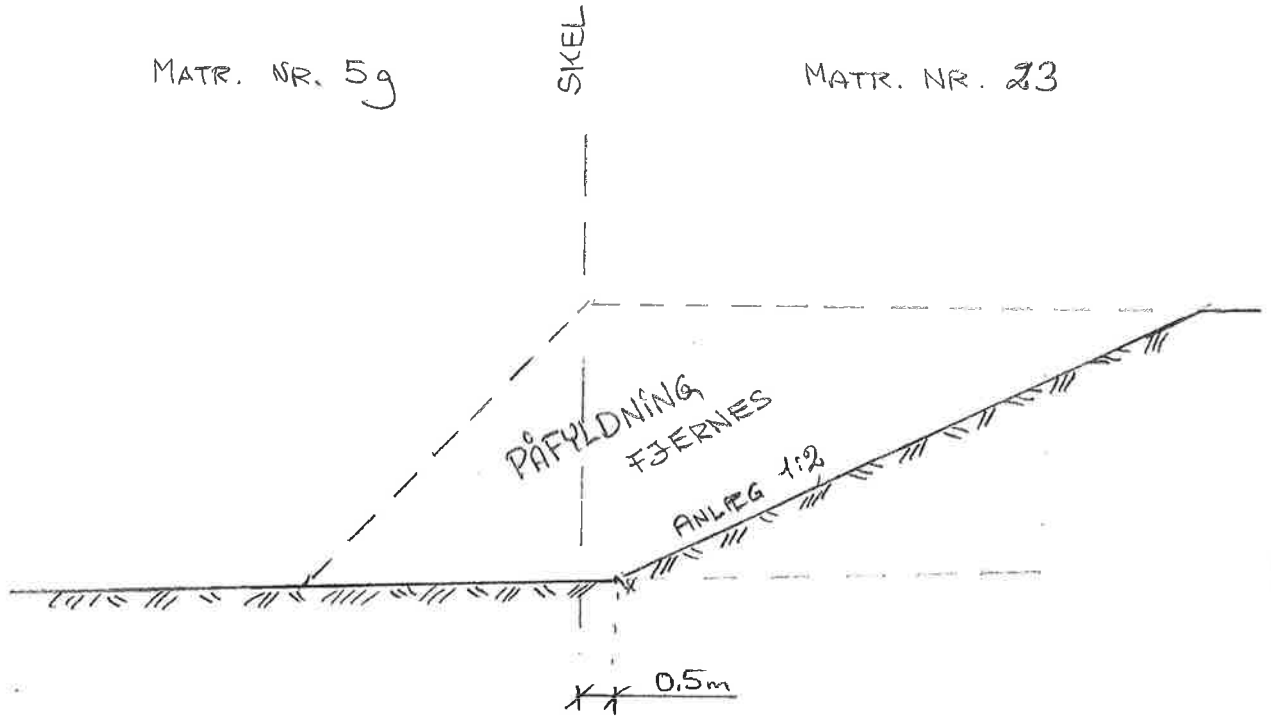
(PD) ØRUMVEJ 64
MATR. 59

(JK) ØRUMVEJ 80
MATR. 23

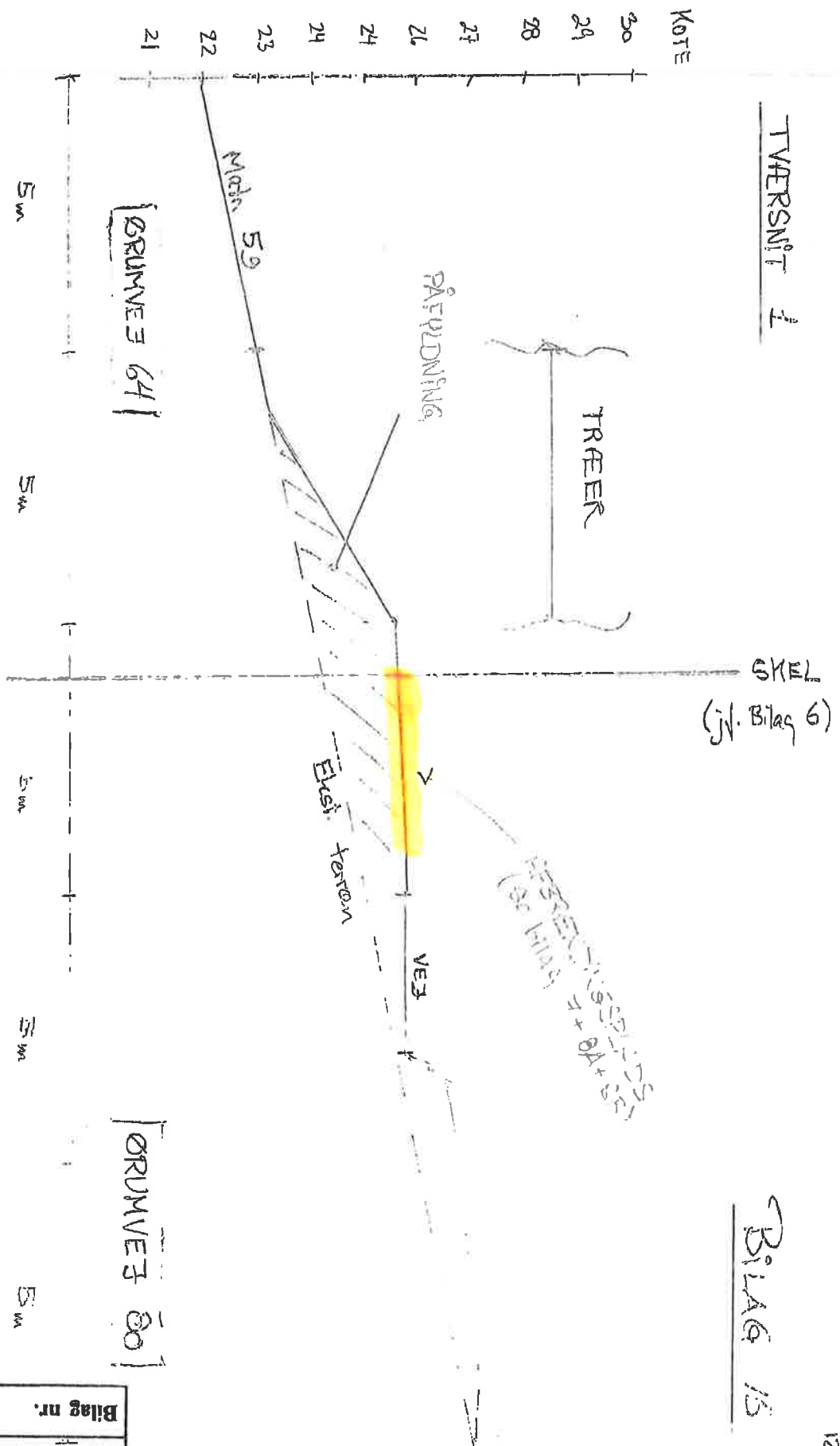

"b" varierer fra 2-5 meter, lokalt op til 8 meter

TVÆRSNIT 2

TVÆRSNIT 1

SKEJL
(jv. Bilag 6)

Bilag 15

12.07.2014

Kote

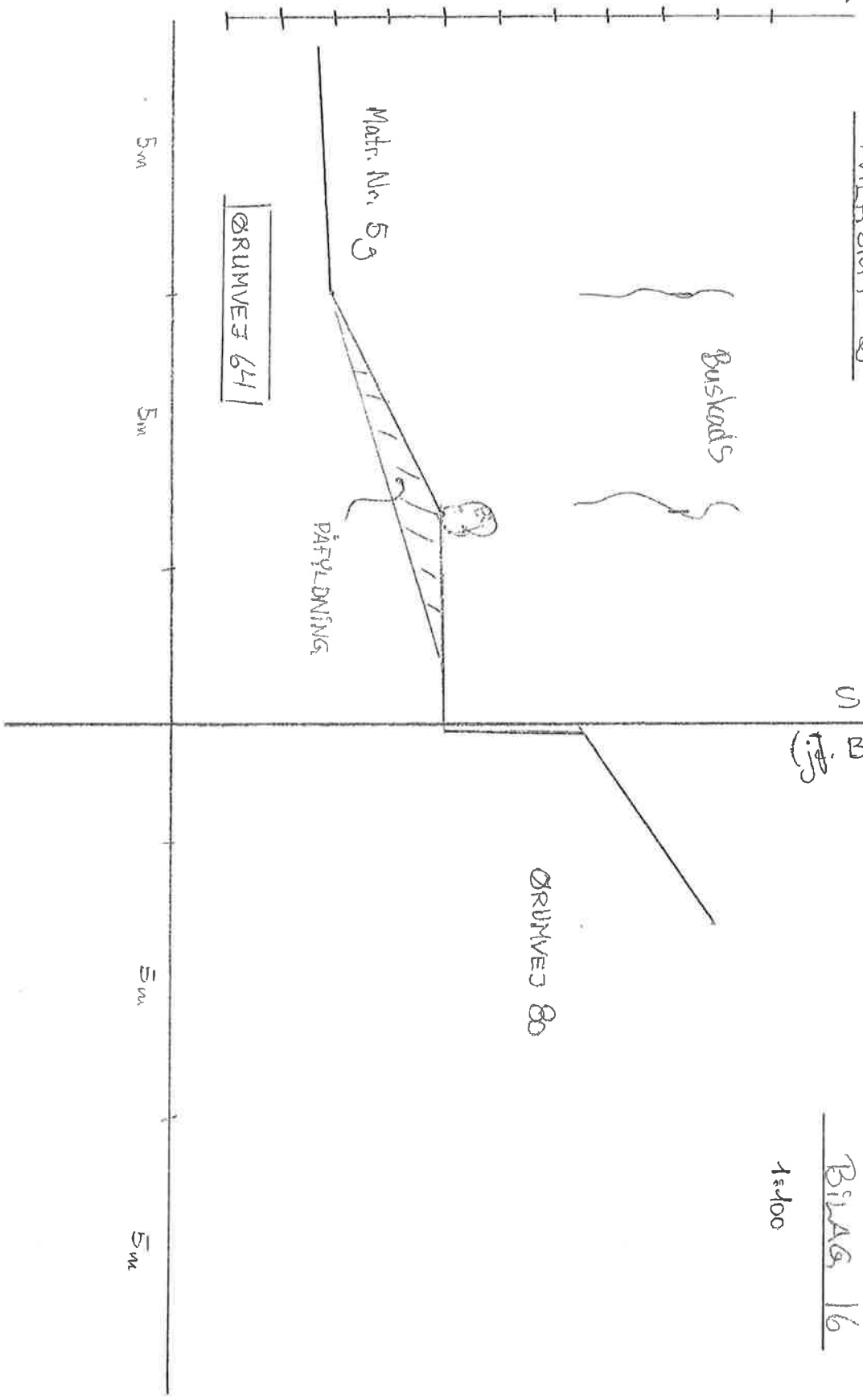
TVÆRSNIT 2

SKEL
(jif. Bilag 6)

Bilag 16

1:400

30
29
28
27
26
25
24
23
22
21
20

Matr. Nr. 59

ØRUMVEJ 64

PÅFYLDNING

Buskads

ØRUMVEJ 80

5m

5m

5m

5m

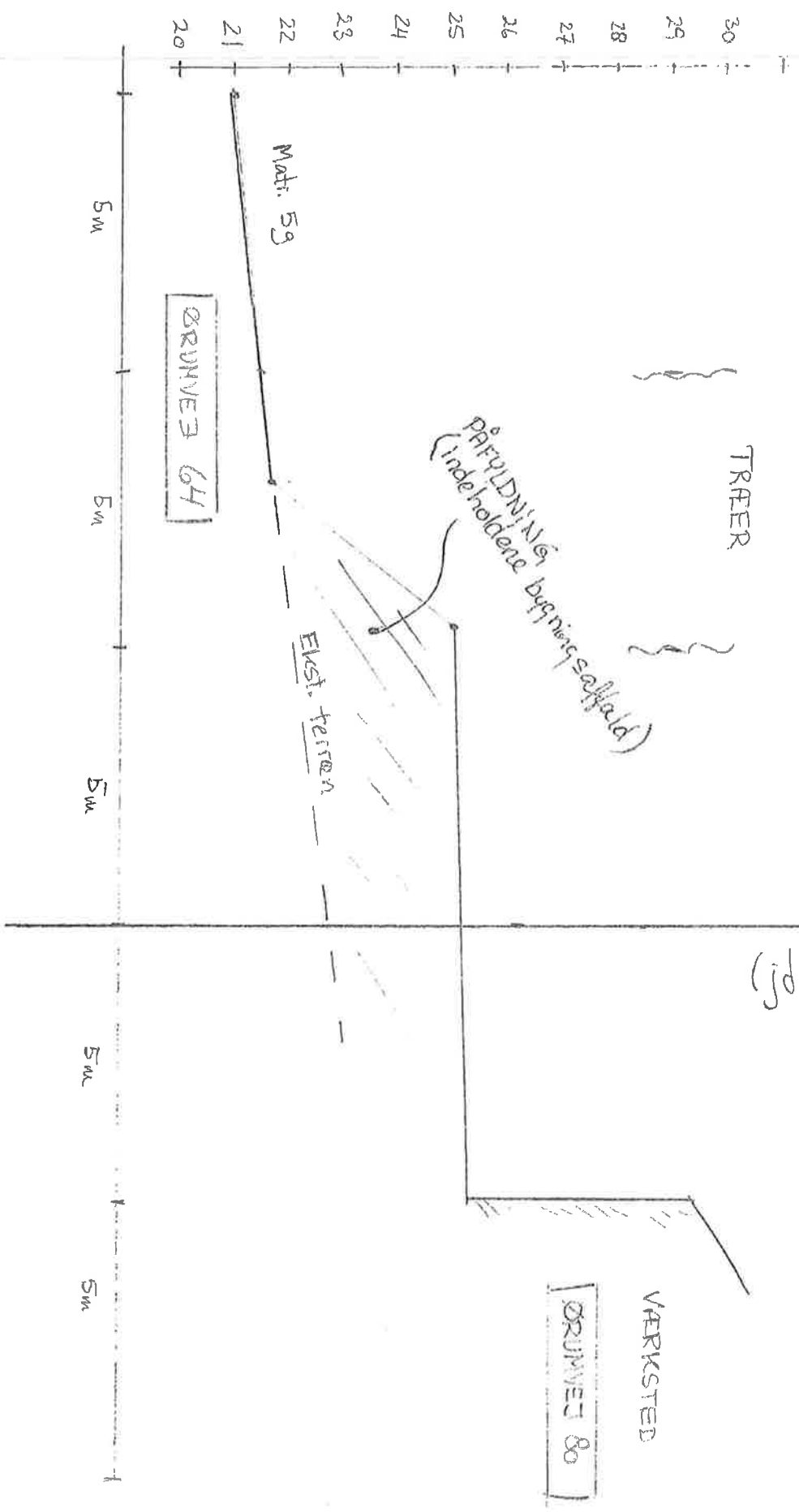
Kote

TVÆRSNIT 3

SKEL
(jd. Bilag 6)

BILAG 17

1:100

5m 5m 5m 5m

ØRUVES 64

ØRUVES 80

VÆRKSTED

Mati. 59

Elast. tæppe

PÅFULDNINGEN
(indeholdene bygningsskaffald)

TRÆER

SKEL

BILAG 17

1:100

HEDENSTED
KOMMUNE

Natur & Miljø
Tjørnevej 6
7171 Uldum
Tlf.: 7975 5000
www.hedensted.dk

Sagsbehandlere:
Katrine Birchløv, Team Byg, 7975 5667
Lars Kildested, Team Miljø, 7975 5619

Sagsnr. 02.34.02-P19-279-13

Dato: 14-10-2013

Referat af tilsyn den 27. september 2013 på Ørumvej 80, 8721 Daugård

Tilsynet blev gennemført hos Johnny Kristoffersen, Ørumvej 80, 8721 Daugård på baggrund af klage fra Poul Daugård, Ørumvej 64, 8721 Daugård. Til stede ved tilsynet var Katrine Birchløv og Lars Kildested fra Hedensted Kommune og ejer Johnny Kristoffersen. Der blev taget fotografier ved tilsynet.

Bygninger

På ejendommen er der følgende bygninger, som er nummereret som vist i skitsen. Bygning 3, 4, 5, 6, 7 og 8 er opført uden forudgående ansøgning og byggetilladelse. Johnny oplyste cirka-år for opførelse (angivet ud for hver bygning).

Bygning 1 er et enfamiliehus.

Bygning 2 er et udhus. Der er givet bygningstilladelse i 1999. Udhuset anvendes som hobbyværksted og til opbevaring, bl.a. til autocamper, plæneklipper, cykler mv.

Bygning 3 er en stald til hestene. Der er 8 hestebokse. Opført i ca. 2001.

Bygning 4 er et rødt træbjælkehus, som i det følgende kaldes "sadelhus". Huset bruges til vinteropbevaring af sadler, seletøj og lignende, som ikke bruges så tit. Desuden bruges huset til reparation og vedligeholdelse af hesteudstyr fx sadler, seletøj mv. Huset har skorsten, men brændeovnen er koblet fra, da skorstensfejereren sagde, at den ikke overholdt kravene. Huset ligger væsentligt højere i terrænet end nabogrunden (ca. 5 m) og måske for tæt på skel. Opført i ca. 2001.

Bygning 5 er en carport. Den anvendes til parkering af biler samt pt opbevaring af hestekøretøjer og en kajak. Opført ca. 2005-2007.

Bygning 6 er et læskur til hestene. Læskuret ligger i tilknytning til folden, så hestene selv går ud og ind ved sommergræsning. Bagerst i bygningen opbevares der tilskudsfo-der (hø/halm) til hestene, som de får serveret på folden. Opført ca. 2003-2007.

Bygning 7 er en lade. Den anvendes til halm/høoplag samt parkering af traktorer. Ved besigtigelsen stod der en traktor og en minigraver samt halmballer stablet i høje stakke. Om vinteren ryddes den ene ende af laden, så hestene fra luftefolden kan gå i ly. Halm-ballerne stables som "væg" mellem heste og maskiner (se nedenfor angående "luftefold"). Opført ca. 2001.

Bygning 8 er container og overdækninger langs det levende hegn. Overdækningerne er lukket med beklædning mod skel og bruges til diverse opbevaring og parkering af "crosser" og "havetraktor". De bærer præg af "knopskydning", idet bærende konstrukti-oner, materialer og størrelse på tagfladen varierer hen langs hegnet. Overdækningerne ligger væsentligt højere end terrænet på nabogrunden (omkring 5 m) og måske for tæt på skel. Opført løbende fra ca. 2002.

Hestehold og dybstrøelse

Johnny Kristoffersen fortalte, at han havde 8 heste, hvoraf 7 var ponyer. Hestene var på græs ved tilsynet. Johnny Kristoffersen fortalte, at der var 3 heste under 300 kg, 2 heste mellem 300 og 500 kg og 3 heste mellem 500 og 700 kg. Han plejer at muge ud cirka 1. februar og cirka 1. april hvert år. Strøelsen samles i en bunke ved punkt A. Efter nogle dage, når udmugningen er færdig, låner han en møgspreader og spreder det hele ud på marken. Fremover vil han dog i stedet samle strøelsen i en bunke i marken og herfra kø- re det ud med møgspreader.

Johnny Kristoffersen fortalte, at der ikke er blevet brændt dybstrøelse af, men at han nogle gange har brændt halm eller hø af, hvis det var for dårlig kvalitet til hestene. Han fortalte, at han nu er ophørt med denne praksis, fordi røgen åbenbart generer naboen.

Luftefold

På vestsiden af bygning 7, laden, er der en "luftefold" omgivet af hegn med to rækker brædder. Johnny oplyser at arealet anvendes om vinteren, så hestene dagligt kan komme ud af stalden. Ifølge Johnny er der dyrevelfærdsmæssigt krav om, at hestene skal kunne komme ud. Luftefolden anvendes også indimellem til at ride på. Johnny har dårlig ryg (diskosprolaps), og han rider kun et par omgange af gangen. Ulla tager hestene med i hestetransport og rider et andet sted. Johnny mener ikke, at der er tale om en ridebane. Der er 2 gadelamper (6-7 meter høje) ved luftefolden. Johnny oplyser, at det er for at kunne orientere sig om vinteren.

Indvinding af sand

På sydsiden af laden, luftefolden og staldbygningen er der løbende blevet indvundet sand, forklarede Johnny Kristoffersen, men han mente ikke, at han på noget tidspunkt havde indvundet mere end 200 m³ pr år. Sandet var blevet brugt til terrænregulering (se nedenfor).

Terrænregulering ved/ind over skel, bortskaffelse af byggeriaffald og opførelse af byggeri ved/i skel

Herefter blev skrænten mellem Ørumvej 64 og Ørumvej 80 besigtiget i hele sin længde. Højden af skrænten blev de fleste steder vurderet til ca 5 meter, ved stuehuset dog noget mindre. Ved det nordøstligste hjørne blev skelpælen fundet, men ved det sydvestlige hjørne kunne skelpælen ikke ses. Johnny Kristoffersen mente ikke, der var nogen skelpæl her, men der var påfyldt sand på skrænten, og skelpælen kan således eventuelt være blevet dækket af sandet. Johnny Kristoffersen fortalte, at den synlige skelpæl var blevet sat cirka 1990 af landinspektør Axel Bloch i forbindelse med afsætning af levende hegn omkring Ørumgård (grusgraven øst for Ørumvej 80).

Langs store dele af skelstrækningen var der påkørt sand ud over skrænten, forklarede Johnny Kristoffersen. Dette kunne ved tilsynet tydeligt ses, idet det nederste af stammerne på de store træer var begravet i sand, nogle steder i en højde, som blev anslået til ½-1 meter. Johnny Kristoffersen mente, at højden af sandet var noget mindre.

Det startede i 1960'erne, hvor området, hvor stalden ligger i dag, blev jævnet ved påkørsel af sand. Johnny Kristoffersens forældre havde overtaget ejendommen i 1958 og havde dengang af sælger fået at vide, at skellet gik nedenfor skrænten. Ved terrænreguleringen havde man derfor tilført sand til pladsen, hvor stalden ligger i dag, samt langs toppen af skrænten, hvor der i dag er opført overdækninger (bygning 8 på skitsen). For ikke at komme ind over skellet, havde man dog ikke tilført sand længere ned ad skrænten, og bunden af skrænten er således ikke "flyttet mod nord" ved påfyldningen. Skrænten er til gengæld blevet stejlere. Johnny Kristoffersen forklarede, at der ikke siden 1960'erne er tilført sand til skrænten langs denne strækning.

Senere blev der påført sand langs skrænten i den sydvestlige ende. Johnny Kristoffersen mente, at denne påførsel skete i starten af 1990'erne.

Der blev som nævnt givet byggetilladelse til bygning 2 i 1999. Omkring dette tidspunkt lå der en anden bygning på samme sted, og affaldet fra nedrivningen af denne blev også anvendt ved terrænreguleringen. Johnny Kristoffersen forklarede, at murbrokker er gode til at holde på jorden, så den ikke skrider yderligere. Ved tilsynet blev flere dele af dette byggeaffald iagttaget – det drejer sig om murbrokker og beton, badeværelsesklinker, stumper af eternittagplader mv. Ifølge Johnny Kristoffersen er der senest tilført sand til skrænten for cirka 10 år siden, og det skete ved området omkring luftefolden og laden. Det meste af det observerede byggeriaffald er observeret langs denne strækning af skrænten. I den sydvestlige ende af skrænten blev der observeret et glaseret rør, selv om der altså ikke skulle være tilført sand til skrænten på denne strækning siden starten af 1990'erne. Derudover er der anvendt afklippede grene til at holde på sandet, placeret vandret mellem hegnets bevoksning.

På et bestemt sted var der fyldt ekstra meget sand ud over skrænten, så der dannedes en lille bakkeknold på 5 x 5 m. Dette sand, forklarede Johnny Kristoffersen, havde Poul Daugaard bedt ham lægge der, fordi Poul Daugaard havde til hensigt at anlægge en sti gennem skoven med sandet. Stien var dog aldrig blevet til noget.

Et andet sted var der ligeledes lagt lidt ekstra sand ud over skrænten. Her var der en passage mellem træerne fra luftefolden ned til Poul Daugaards græsmark. Johnny Kristof-

fersen forklarede, at han havde lejet Poul Daugaards græsmark til sine heste frem til og med 2012, men at lejemålet derefter var ophørt. Passagen var lavet for, at hestene let kunne komme på græs, og sandet var ligeledes lagt ved passagen, så passagen blev knap så stejl for hestene at få ned ad.

Ifølge Johnny Kristoffersen har Poul Daugård ikke tidligere sagt noget til påfyldningerne, selv om han må have været vidende om dem. Først efter en uoverensstemmelse vedrørende lånet af en høvender cirka 2006 vendte stemningen, og uoverensstemmelserne er nu ifølge Johnny Kristoffersen tilsyneladende kulmineret på grund af afbrændingerne.

Johnny Kristoffersen viste et luftfoto af gården frem, som han mente var fra 1978. Fotoet illustrerede, hvor der tidligere havde været landbrugsbygninger.

Placering af boringen på Ørumvej 64

Boringen på naboejendommen Ørumvej 64 blev fundet ved skrænten, og det blev målt op, at boringen lå 13 meter fra hegnet omkring luftefolden og stik ud for et punkt 3 meter fra (og sydvest for) lysmasten langs siden af luftefolden.

Afbrænding af skurvogn

Johnny Kristoffersen fortalte, at den skurvogn, som brændte, var blevet antændt ved et uheld. Han var netop i færd med at skære skurvognen op med vinkelsliber, da gnisterne fra vinkelsliberen antændte skurvognen. Da først der var gået ild i skurvognen, tog Johnny Kristoffersen ikke initiativ til at få slukket branden, men lod vognen brænde ud selv.

Nedgravning af affald

Til sidst fortsatte tilsynet op over græsmarken, hvor der gik 1 hest og 4 ponyer. Ingen steder på ejendommen blev der observeret tegn på, at der var nedgravet affald, og Johnny Kristoffersen fortalte, at der aldrig var blevet nedgravet affald.

Aftalt om sagens videre forløb

Det blev aftalt, at Hedensted Kommune tilsender dette referat til Johnny Kristoffersen, således at han kan påpege eventuelle misforståelser/fejl i referatet.

Det blev oplyst, at der var mange lovgivninger involveret i denne sag, og at både hegnslovens regler, planlovens bestemmelser om landzonetilladelser samt naturbeskyttelseslovens regler om skovbyggelinier skal overholdes.

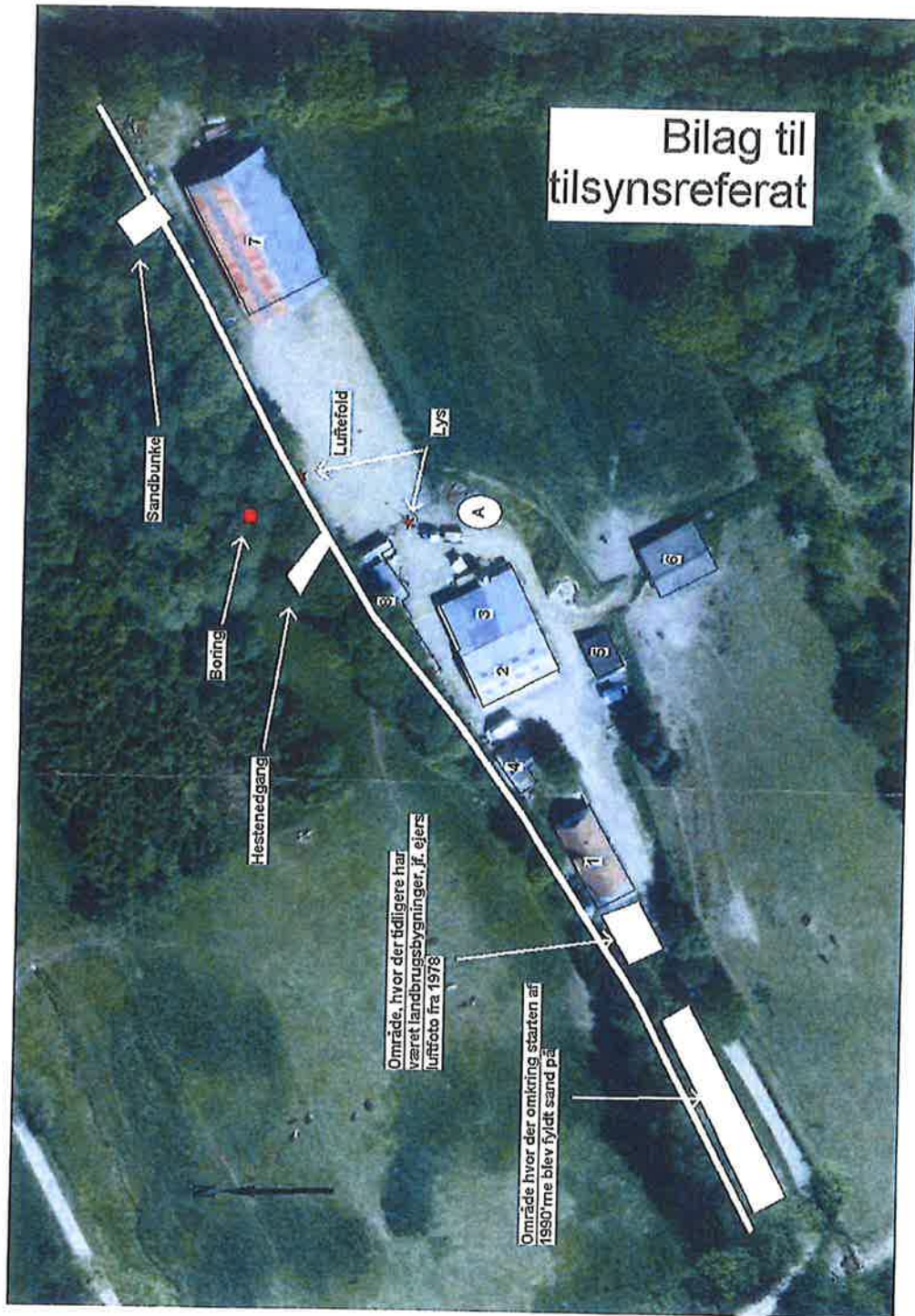
For at kunne behandle lovliggørelsen af bygningerne og terrænet langs skel vil det være et krav, at en landinspektør fastlægger skellets placering mellem matr. nr. 23 (Johnnys) og matr. nr. 5g (Pouls) og indmåler bygningernes placering ift. skellet. Der kan også blive tale om, at landinspektøren skal indtegne terrænet (som højdekurver) langs skellet og angive højder på bygningerne langs skel. Hedensted Kommune vil fremsende disse instrukser senere.

Kommentering af tilsynsreferatet

Referatet blev sendt i udkast til Johnny Kristoffersen den 7. oktober 2013 med opfordring til, at han afleverede eventuelle kommentarer. Johnny Kristoffersen har indtelefoneret sine bemærkninger den 11. oktober 2013, og disse er inkorporeret i referatet. Kommentarerne vedrørte hovedsageligt historikken omkring skel og sandpåfyldning.

Bilag: Skitse over ejendommen

Lars Kildested og Katrine Birchløv

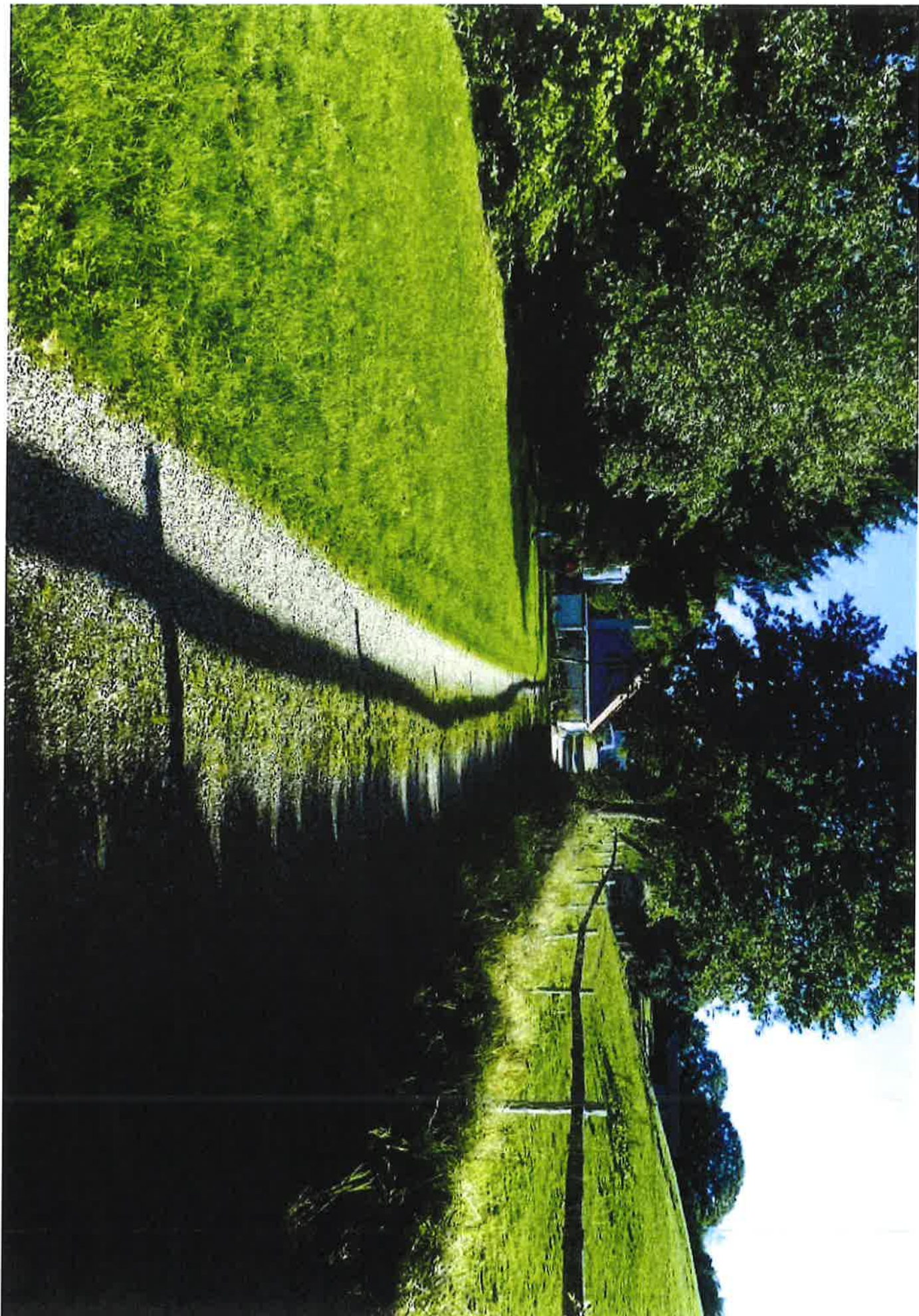

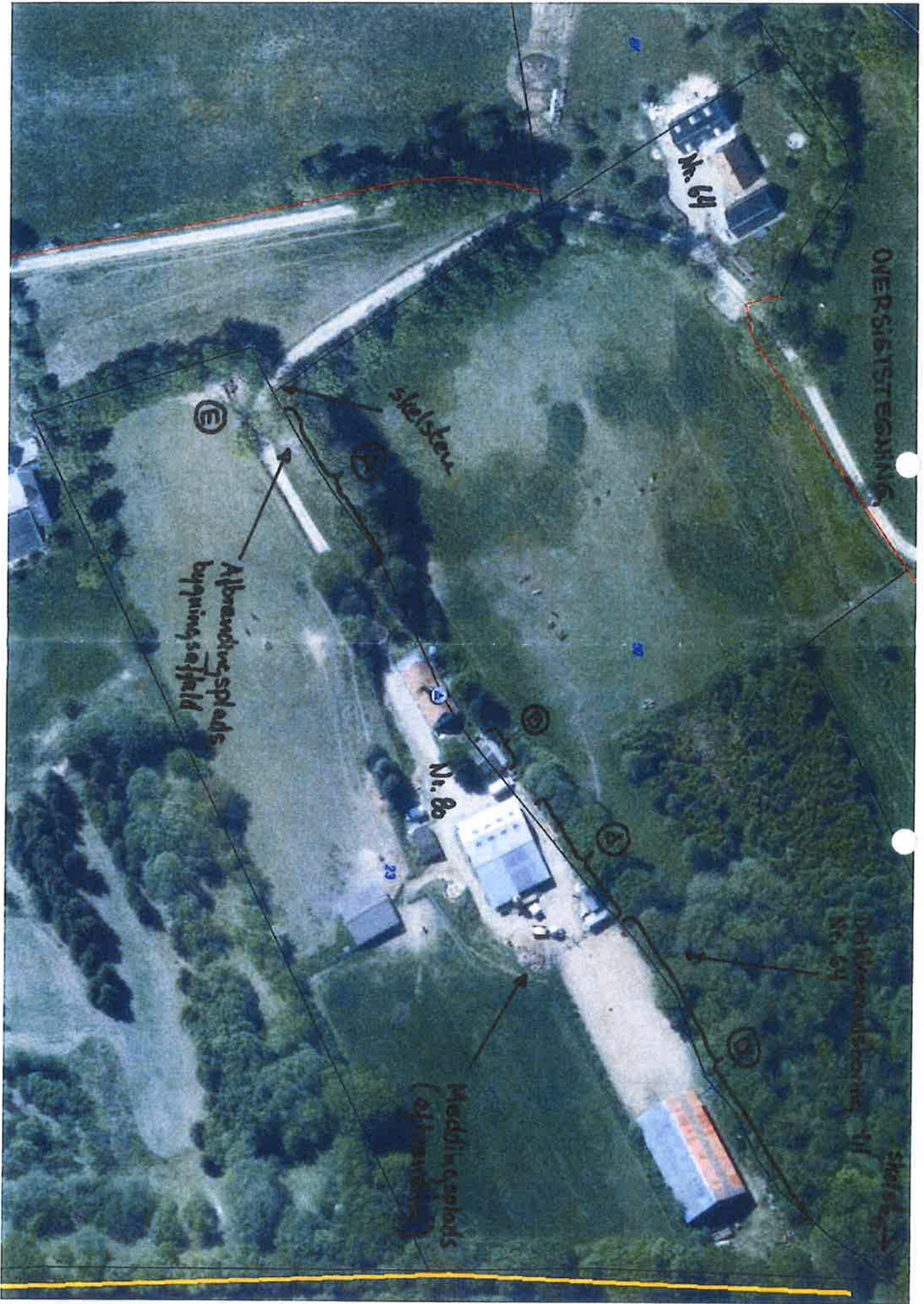

Hedensted Kommune
Teknik og Miljø

teknikogmiljo@hedensted.dk

Poul Daugaard
Ørumvej 64
8721 Daugård

16. juni 2013

Vedr. forurening i skel, terrænregulering- og byggeri i skel

Jeg tillader mig hermed at rette henvendelse til Hedensted Kommune, Teknik og Miljø, da det ikke har været muligt at nå til enighed med min nabo omkring forurening, terrænregulering og, efter min opfattelse, ulovligt byggeri i skel.

Sagens parter:

Poul Daugaard (undertegnede)
Ørumvej 64
8721 Daugård

Johnny Kristoffersen og Ulla (efternavn?)
Ørumvej 80
8721 Daugård

Uenigheden er opstået omkring ulovligt oplag af, og drift af møddingsplads, terrænregulering med bygningsaffald og indvundet sand i op til 3 m højde i skel, afbrænding af bygningsaffald i skel, byggeri i skel og ikke mindst bekymring for forurening af min drikkevandsboring som ligger 10 meter fra omtalte skel.

For at belyse uenigheden, vil jeg tage udgangspunkt i medsendte mødereferat fra den 29. maj 2013. Mødet blev afholdt hos nabo Bent Christensen som referent og en anden nabo Jan Thuesen som ordstyrer. Referatet blev efterfølgende godkendt og underskrevet af Johnny Kristoffersen og undertegnede. Der kunne ikke opnås enighed om alle punkter.

Dette vil jeg forsøge at beskrive i følgende:

Ad Punkt 1 – Ulovligt opførte bygninger i skel skal fjernes

I forlængelse af at jeg bad Johnny stoppe med afbrænding af mødding i april d.å. bad jeg ham samtidigt om at fjerne bygninger som efter min opfattelse er ulovligt opført oven på jord og bygningsaffald, skubbet ud i/over skel. Fra min mark er der 5-6 meter op til tag på bygninger. (Pkt. C på oversigtstegning)

I skel, hvor begge ender af fælles skel er kendte ved betonskelpæle, er der opført 3 bygninger på henholdsvis (6m + 20m + 7m) langs skel. Bredden (dybden mod syd) kender jeg ikke.

Johnny oplyser at det er tale om lovligt opførte bygninger til maskiner, og at det er lovligt iht. Bygningsreglementet, og han vil ikke fjerne dem!

Ad Punkt 2 – Terrænregulering i og over skel/skråning reguleres/trækkes tilbage så det igen får et naturligt udseende

Samtidigt har jeg bedt Johnny fjerne den tilkørte og udlagte sand og regulere terrænet så det igen ser naturligt ud. Han oplyser at terrænet er det naturlige og i øvrigt altid har set sådan ud!

Der er indvundet store mængder sand fra sandbakken, som er indbygget i, og ud over skel, opblandet med bygningsaffald (Pkt. A+B+C+D på oversigtstegning)
Ved sammenligning med luftfoto fra 2006, ses hvor sandet er udvundet, og hvor der nu er 2-3 m høje brinker.

Træerne på sydsiden af det levende hegn i/ved skel er enten fældet eller går ud når de dækkes med sand omkring rodhalsen. Som nogle af billederne viser, er det træstammerne og andre fældede træer der er anvendt som hegn for at holde på sandet og opnå skråningsanlæg på 45-60 gr. mod min mark og skov.

Jeg er i den forbindelse bekymret for forurening af min drikkevandsboring pga. det deponerede bygningsaffald, da der kun er 10 m til boring. Jeg kan se det blottede/udvaskede affald der nu kommer til syne på skråningen i min skov langs Johnnys ejendom, men ved ikke hvad der kan være nedgravet/deponeret.

Mængderne taget i betragtning må der være tilkørt affald udefra, da jeg ikke har kendskab til at der ikke er nedrevet bygninger på grunden.

I vestligt skel/hjørne op til nabo Bent Christensens grund, blev der i 2011 observeret nedgravning af byggematerialer som efterfølgende er blevet dækket med sand.
(Pkt. E på oversigtstegning) Denne observation blev Johnny efterfølgende gjort opmærksom på af Bent Christensen.

Ad Punkt 3 – Lovliggørelse af møddingsanlæg

I april 2013 bad jeg Johnny øjeblikkeligt stoppe med den stærkt generende afbrænding af hestemøg på mødding, hvilket han indvilligede i.

Johnny anførte på mødet den 29. maj at der er tale om markstak og ikke mødding, så derfor behøver han og Ulla ikke etablere møddingsplads til hestemøg fra deres opstaldede heste.

Denne betegnelse/beskrivelse er jeg uenig i, da møddingen har ligget samme sted direkte på sandjord i de seneste 4-5 år (se oversigtstegning) og den er med jævne mellemrum blevet afbrændt. Der er ikke tale om dybstrøelse, som i øvrigt ikke ville kunne brænde.

Afbrændingen er gennem de senere år foregået ugentlig i vinterhalvåret, efter udmugning, hvor det efterfølgende har brændt og ulmet/oset i 3-4 dage)

Generne fra denne lugt var årsagen til mit forlangende om øjeblikkeligt at stoppe den ulovlige afbrænding og lovliggøre møddingsanlægget.

Birgit og Bent Christensen har ligeledes været stærkt generet af røg fra møddingsafbrændingerne.

Da møddingen aldrig har været overdækket eller ligget på tæt fast bund, tilsluttet opsamlingsbeholder, men i stedet blevet afbrændt, er jeg yderligere bekymret for min drikkevandsboring som ligger 25-30 m derfra i skov.

På mødet oplyste jeg Johnny om objektivt ansvar, og erindrede ham om at den tidligere ejer af min ejendom også rettede henvendelse til ham for at bede ham fjerne mødding placeret på sandjord nær ved tidligere nævnte drikkevandsboring. (før 2003)

Ad Punkt 4 – Stop for afbrænding af bygningsaffald som skurvogn mm.

Johnny oplyste at afbrænding af bygningsaffald ikke vil blive gentaget.

Også i dette tilfælde er jeg bekymret for forurening af min jord/ejendom ved skel og på mark pga. disse afbrændinger, som har stået på over en årerække. Afbrændingerne har stort set altid fundet sted om formiddagen, på hverdage, når jeg har været på arbejde.

Når der har været foretaget større eller mindre afbrænding, er afbrændingsstedet efterfølgende blevet dækket med et nyt lag sand som er blevet skubbet ud i skel.

Så i den vestlige ende af vort fælles skel er der også foretaget terrænregulering med sand og affald. (Se oversigtstegning)

Bilag:

Kopi af mødereferat

Oversigtstegning (luftfoto)

1. Terrænreguleret skråning med bygningsaffald på skråning, område D
2. Område D
3. Område D
4. Område D
5. Terrænreguleret skråning med bygningsaffald, område C (tagplade / eternit?)
6. Område C
7. Område C
8. Område C
9. Område C
10. Terrænreguleret skråning ved afbrændingsplads, område A
11. Område A
12. Område A
13. Eksempel på afbrænding af bygningsaffald ved område A, set fra Ørumvej 78
14. Foto fra Ørumvej nr. 78

Jeg står naturligvis gerne til rådighed for møde, spørgsmål eller evt. besigtigelse for den del der kan besigtiges fra min mark.

Med venlig hilsen

Poul Daugaard

Mobil: 26 13 52 47

pdp@paradis.dk

Dagsorden nabomøde den 29.5.2013.

Mødedeltagere:

Johnny Kristoffersen, Ørumvej 80 (Part 1)

Poul Daugaard, Ørumvej 64 (Part 2)

Jan Thuesen, Ørumvej 62 (Mødeleder)

Bent Christensen, Ørumvej 78 (Referant)

1 Ulovligt opførte bygninger i skel skal fjernes.

2

JK protesterede mod opførsel i skel, som han mente var lovlig udført. Der er uenighed omkring skel.

JK henviste til andet matrikelkort fundet på nettet.

Punkt 1 og 2 blev slået sammen da spørgsmål omkring terrænregulering og skel hænger sammen.

PD kontakter Hedensted kommune med henblik på at få ekstern hjælp vedr regler omkring begge punkter.

Det anføres, at de omtalte bygninger af JK betegnes som skure til maskinopbevaring beliggende nord for stuehuset.

Tillige kan Bjarne Bredal indkaldes som vidne.

2 Terrænregulering i og over skel/skråning reguleres/trækkes tilbage så det får et naturligt udseende.

3 Lovliggørelse af møddingsanlæg.

JK protesterede mod betegnelsen møddingsalæg. Han mente det rettelig skal betegnes som markstak. En markstak defineres/ betegnes som dybstrøelse indeholdende 30 % tørstof. Markstakken skal være overdækket, flyttes efter max 12 mdr og må tidligst etableres samme sted efter 5 år.

PD gør udtrykkeligt opmærksom på, at hans bekymring primært drejer sig om han brønd til drikkevand, der befinder sig ganske tæt møddingspladsen. Han gjorde samtidig gældende at forholdet kunne være omfattet af objektivt ansvar ved en evt. forurening.

- 4 Stop for afbrænding af bygningsaffald som skurvogn mm.

JK meddelte, at den type afbrænding er afsluttet og ikke vil blive gentaget. Der vil heller ikke fremtidigt blive afbrændt markmødding/markstak

- 5 Rabat for bred (for lidt plads til opkørsel op til Johnny Kristoffersen).

Der er opnået enighed.

Mødet er indkaldt af Jan Thuesen med henblik på afklaring af diverse nabo-uenigheder!

Poul Daugaard har fremsendt punkterne 1-4 som et krav mod Johnny Kristoffersen i forbindelse med deres fælles skel!

Johnny Kristoffersen har fremført punkt 5 til drøftelse med Poul Daugaard: Der er p.t ikke indgivet et specifikt krav

Referat godkendt den 29.5.2013

Poul Daugaard
Jan Thuesen

Poul Daugaard

Fra: Poul Daugaard <pdp@paradis.dk>
Sendt: 12. november 2013 17:33
Til: Poul Daugaard
Emne: VS: Kommentarer, tilsynsreferat Ørumvej 80, den 27. september 2013
Vedhæftede filer: pd1_2008.jpg; foto.jpg

Fra: Poul Daugaard [<mailto:pdp@paradis.dk>]
Sendt: 10. november 2013 22:31
Til: 'lars.kildested@hedensted.dk'
Emne: Kommentarer, tilsynsreferat Ørumvej 80, den 27. september 2013

Hedensted Kommune

Natur & Miljø
Tjørnevej 6
7171 Uldum

10. november 2013

Sagsbehandlere:
Katrine Birchløv, Team Byg
Lars Kildested, Team Miljø

Sagsnr. 02.34.02-P19-279-13

Vedr. Tilsynsreferat den 27. september 2013 på Ørumvej 80, 8721 Daugård

Jeg har følgende kommentarer til mødereferatet:

Bygninger

Bygninger (nr. 8) er bygget gennem en årrække efter 2003 hvor jeg flyttede til Ørumvej 64. Frem til 2005/06 stod der 40 fods skibscontainer på kronkant langs skel, og først herefter er der over en årrække bygget de nuværende bygninger. Senest i vinteren/foråret 2013 er der udført bygge- og beklædningsarbejder ud mod skel.

Hestefold og dybstrøelse

I perioden hvor jeg har boet nabo til Johnny, har håndtering af hestemøg foregået ved afbrænding som tidligere beskrevet, hvilket Johnny også vedkendte sig da jeg bad ham stoppe afbrænding i april 2013. Der er ikke blevet spredt hestemøg med møgspreader på Johnnys egen græsmark hvor hestene går nu!

Vedhæftede billede "foto" viser mødding som afbrændes. Billedet blev taget med min mobiltelefon den dag i maj hvor jeg kontaktede Johnny på hans bopæl for at bede ham stoppe afbrænding hestemøg, men ikke traf ham hjemme. Herefter kontaktede jeg ham telefonisk.

Luftfold

Det er sikkert korrekt at Ulla rider andet sted, men hun rider også på deres egen ridebane og på fælles grusvej (Ørumvej) i øvrigt.
Hvorfor er det vigtigt at pointere?!

Terrænregulering

Det er IKKE korrekt at der ikke er tilført sand til skrænten langs strækningen!

Det er løbende tilført sand på skråningen i skel, og kronekanten v. Johnnys skel er løbende flyttet/udbygget mod nord idet skråningen er blevet stejlere. At det indtil foråret 2013 har været en igangværende proces ses af at der mange steder ikke er dannet sig dækkende vegetation/græs. Dette er gældende for såvel området ved bygninger 8, som ved skel i sydvestlig ende. Grenene som er udlagt på tværs mellem stammer for at holde på sandet, er forholdsvis nye!

I byggeaffaldet på skråning i skel ses pore/letbeton, dele af letbeton muroverligger, badeværelsesklinker, glaseret rør, røde mursten, gule mursten, eternit og betonrør. De prægede røde hul-mursten blev anvendt ved nybyggerier i 1970-erne!

Det kan ikke alt sammen stamme fra et gammelt udhus og jeg fastholder derfor at der må være tilført bygningssaffald udefra, for deponering! I øvrigt som iagttaget og påtalt af Bent Christensen.

Sandbunke

Det er korrekt at "bakkeknolden på ca. 5x5 m" i skoven er placeret efter aftale med Johnny til brug for sti.

Hestenedgang

Ulla og Johnny fik tilladelse til at etablere "hestenedgang" til min mark så længe hestene skulle have adgang til marken, mod at den blev fjernet igen efter endt brug. I forlængelse af at jeg i foråret 2013 bad Ulla og Johnny stoppe med afbrænding af hestemøg ønskede de herefter ikke længere at gøre brug af min græsmark, hvorfor hestenedgangen skulle fjernes igen. På mødet ved Bent Christensen den 29. maj 2013 blev det aftalt at Johnny ville fjerne sandet efter en tørvejrperiode.

Afbrænding af skurvogn

Den omtalte skurvognen kaldes ved udlejningsfirmaer for pavillon , ca. 3x9 meter

Pavillonen som blev brændt af, har i perioden fra før 2003 og frem til ca. 2010 været en del af Ullas beboelse (bygning 4). Pavillonen var sammenbygget med nuværende røde træhus på nordsiden, dvs. på skråning i skel. Pavillonen blev på et tidspunkt ca. 2010 løftet fri af det tilbageværende træhus med kranbil, og transporteret til afbrændingsstedet. Herefter blev nuværende træhus omtalt som "Rytterstuen", og nu senest som "Sadelrum".

Det ville være en unødvendig og dyr løsning først at flytte pavillonen med kran for herefter at skære den op for bortskaffelse til genbrugsstation på normal vis. Pavillonen var bygget af træbeklædning, tagpap, linoleum/vinyl på gulv, så opskæring foretages ikke med vinkelsliber, men i stedet med sav som ikke antænder træmaterialer!

Der er løbende over årene blevet foretaget afbrænding på stedet hvor skurvogn/pavillon blev afbrændt! På vedhæftede luftfoto (pd1 2008) ses der også røg fra området og på salgfoto fra Ørumvej 60 (se nedenstående link) ses også røg stige op gennem træerne. Billedet er taget i retningen sydvest.

<http://www.livingday.dk/K%F8b+bolig/bolig.htm?caseid=11081>

(se billede 1/24 og 6/24)

Afbrændingerne har været klart forsætlig!

Med venlig hilsen

Poul Daugaard
Ørumvej 64
8721 Daugård
Mobil. +45 26 13 52 47

Notatark

Sagsnr. 02.34.02-P19-279-13

Sagsbehandler
Katrine Birchlöv

27.9.2013

Notat fra besigtigelse 27.september 2013Bygninger

Se nummerangivelse på besigtigelsesskitse af 27.09.2013. Bygning 3,4,5,6,7 og 8 er opført uden forudgående ansøgning og tilladelse.

Bygning 1 = enfamiliehus.

Bygning 2 = Udhus. Tilladelse givet i 1999.

Anvendes som hobbyværksted og til opbevaring. Bl.a. til autocamper, plæneklipper, cykler mv.

Bygning 3 = Stald til hestene. Indrettet med hestebokse.

Bygning 4 = "Saddelhus". Rødt træbjælkehus. Bruges til vinteropbevaring af sadler, seletøj og lignende som ikke bruges så tit. Desuden bruger de huset til reparation og vedligeholdelse af hesteudstyr fx sadler, seletøj mv. Huset har skorsten, men brændeovnen er koblet fra da skorstensfejeren sagde den ikke overholdt kravene. Ligger væsentlig højere i terrænet end nabo-grunden (ca. 5 m). Måske for tæt på skel.

Bygning 5 = Carport. Anvendes til parkering af biler samt pt opbevaring af hestekøretøjer og en kajak.

Bygning 6 = Læskur til hestene. Ligger i tilknytning til folden, så hestene selv går ud og ind. Bagerst i bygningen opbevares der tilskudsfoder (halm) til hestene, som de får serveret på folden.

Bygning 7 = "laden". Anvendes til halm/høoplag samt parkering af traktorer. Ved besigtigelsen stod der 2-3 traktorer og halmballer stablet i høje stakke. Om vinteren ryddes den ene ende af laden, så hestene fra luftefolden kan gå i ly. Halmballerne stables som "væg" mellem heste og maskiner.

Bygning 8 = Overdækninger langs det levende hegn og container. Lukket med beklædning mod skel. Bruges til diverse opbevaring og parkering af "crosser" og "havetraktor". Bærer præg af "knopskydning" idet bærende konstruktioner, materialer og størrelse på tagfladen varierer hen langs hegnet. Ligger væsentlig højere end terrænet på nabogrunden (omkring 5 m). Måske for tæt på skel.

Arealanvendelse

På vestsiden af bygning 7, laden, er der en "luftfold". Johnny oplyser at arealet anvendes om vinteren, så hestene dagligt kan komme ud af stalden. Ifølge Johnny er der dyrevelfærds-mæssigt krav om at hestene skal kunne komme ud. Luftfolden anvendes også indimellem til at ride på. Johnny har dårlig ryg og han rider kun et par omgange af gangen. Ulla tager hestene med i hestetransport og rider et andet sted. Johnny mener ikke at der er tale om en ridebane. Der er 2 gadelamper ved luftefolden. Johnny oplyser at det er for at kunne orientere sig om vinteren.

Terrænregulering langs hegn mod nordvest og skelplacering

Vi gik en tur langs hegnet, i lavningen nordvest for det levende hegn og videre på Pouls mark. Johnny fortalte at han har fyldt sand/jord på langs hegnet. Formålet har primært været at planere terrænet på hans side af det levende hegn. Da hans forældre overtog ejendommen fik de at vide at skellet gik langs lavningen, og han har troet at han holdt reguleringen inde på egen grund.

Han viste os 2 steder hvor han mente der var reguleret ind over skel. Det første var en "sandbunke" som han efter aftale med Poul havde skubbet ud over skellet, fordi Poul ønskede at anlægge en sti i lavningen på hans grund. Det blev dog aldrig til noget og derfor ligger bunken der endnu. Det andet sted har han skabt en nedgang/rampe fra hans ejendom til Pouls mark, da han har lejet Pouls mark til sine heste. Han har brugt nedgangen til at trække hestene frem og tilbage. Han har lejet marken til og med sommersæsonen 2012.

Det kunne konstateres at der langs hegnet mellem de to ejendomme tydeligvis er fyldt jord/sand på. Johnny oplyser at det er i omegnen af ca. + 0,5 m.
Se besigtigelsesskitse med angivelse af hvornår de forskellige påfyldninger har fundet sted.

Ifølge Johnny har Poul ikke tidligere sagt noget til påfyldningerne selvom han har været/burde være vidende om dem. Først efter uoverensstemmelsen om afbrænding af affald, at det blevet et problem.

Aftalt om sagens videre forløb

Det blev aftalt at Johnny får tilsendt kopi af besigtigelse notat.

Vi oplyste at der er mange lovgivninger inde over denne sag, og at vi kun repræsenterer en del af dem. Der er derfor flere forhold vi skal hjem og undersøge, herunder bl.a. planlovens bestemmelser om landzonetilladelser.

KBB vil sende brev til Johnny med beskrivelse af det materiale der skal bruges i forbindelse med behandling af terræn og bygninger. Johnny afventer dette før han begynder at få ansøgningsmateriale udarbejdet.

KBB oplyste at det vil være et krav til behandling af bygningerne og terrænet langs skellet, at en landinspektør fastlægger skellets placering mellem matr. nr. 23 (Johnnys) og matr. nr. 5g (Pouls) og indmåler bygningernes placering ift. skellet. Der kan også blive tale om at landinspektøren skal indtegne terrænet (som højdekurver) langs skellet og angive højder på bygningerne langs skel.

Vi talte desuden om

- Byggeslovens/Hegnslovens indflydelse på terræn/bygninger langs skel. Må pille taget af skelbebyggelsen, men bevare siderne og anvende dem som hegn/læ. Afhænger af skellets placering. Vi har ikke noget med hegnsloven at gøre, det er hegnssynet.
- Diverse omkring Lars' miljøvinkel på sagen. (Lars udarbejder notat)

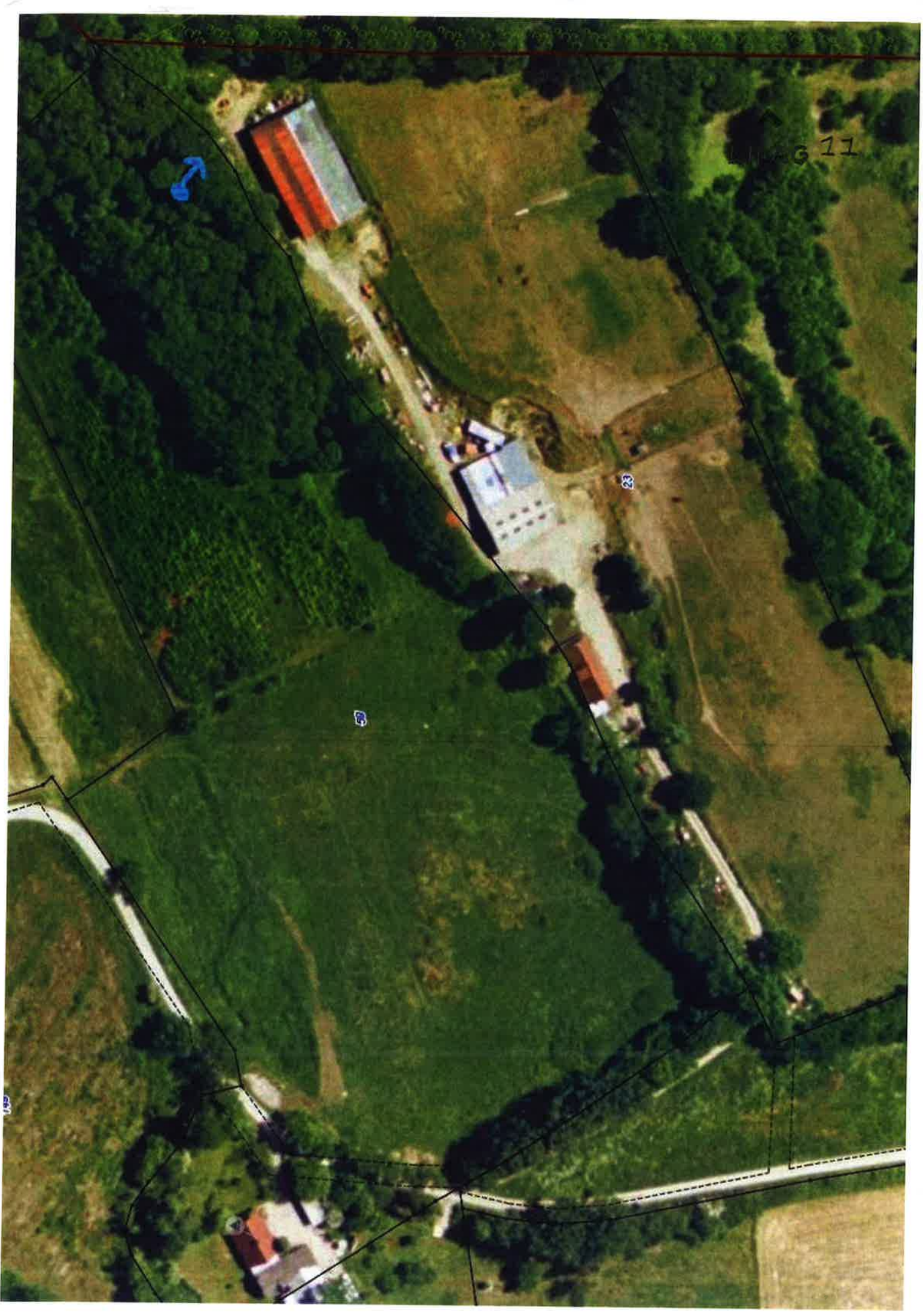

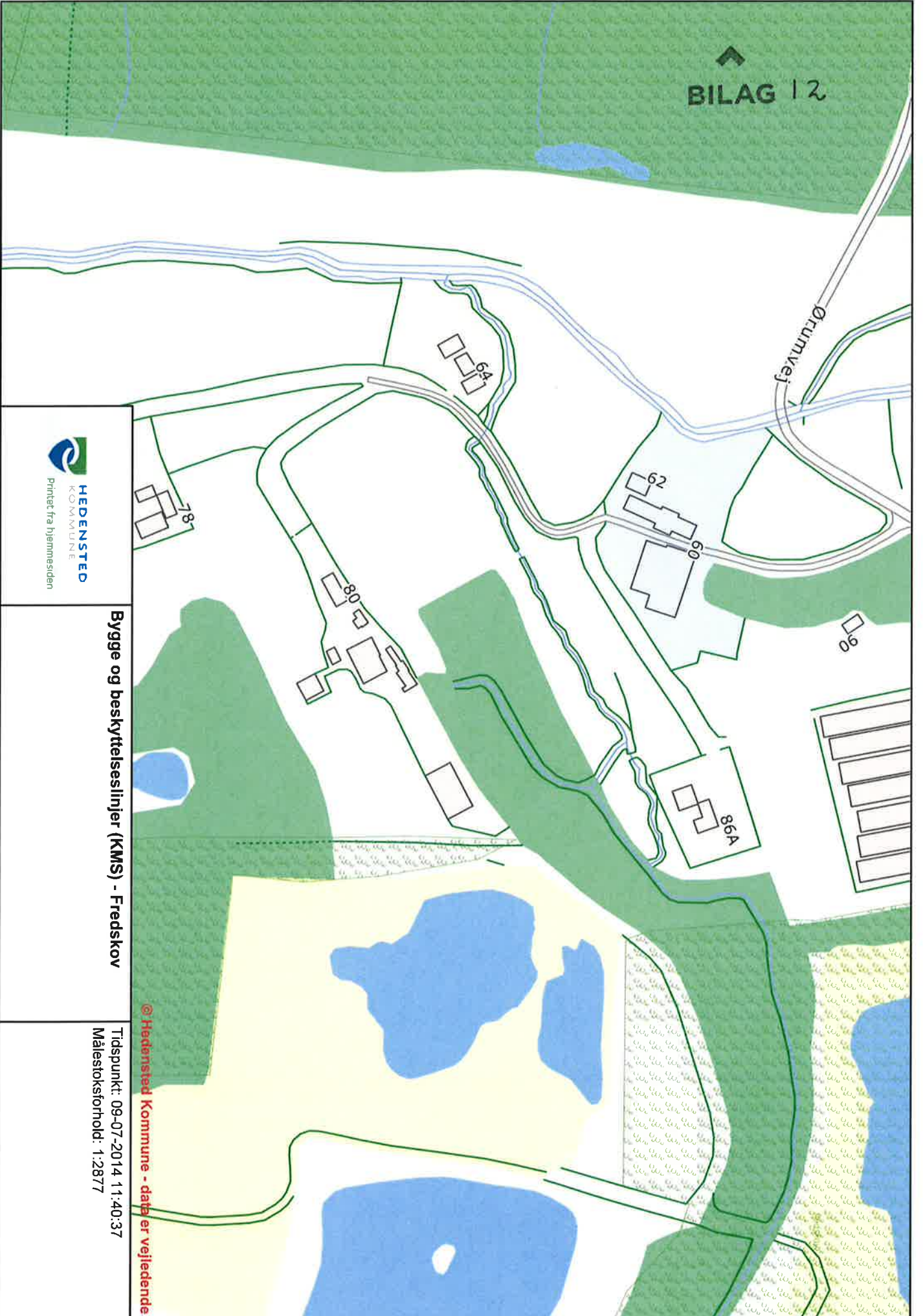
Plot 11

2

2

2

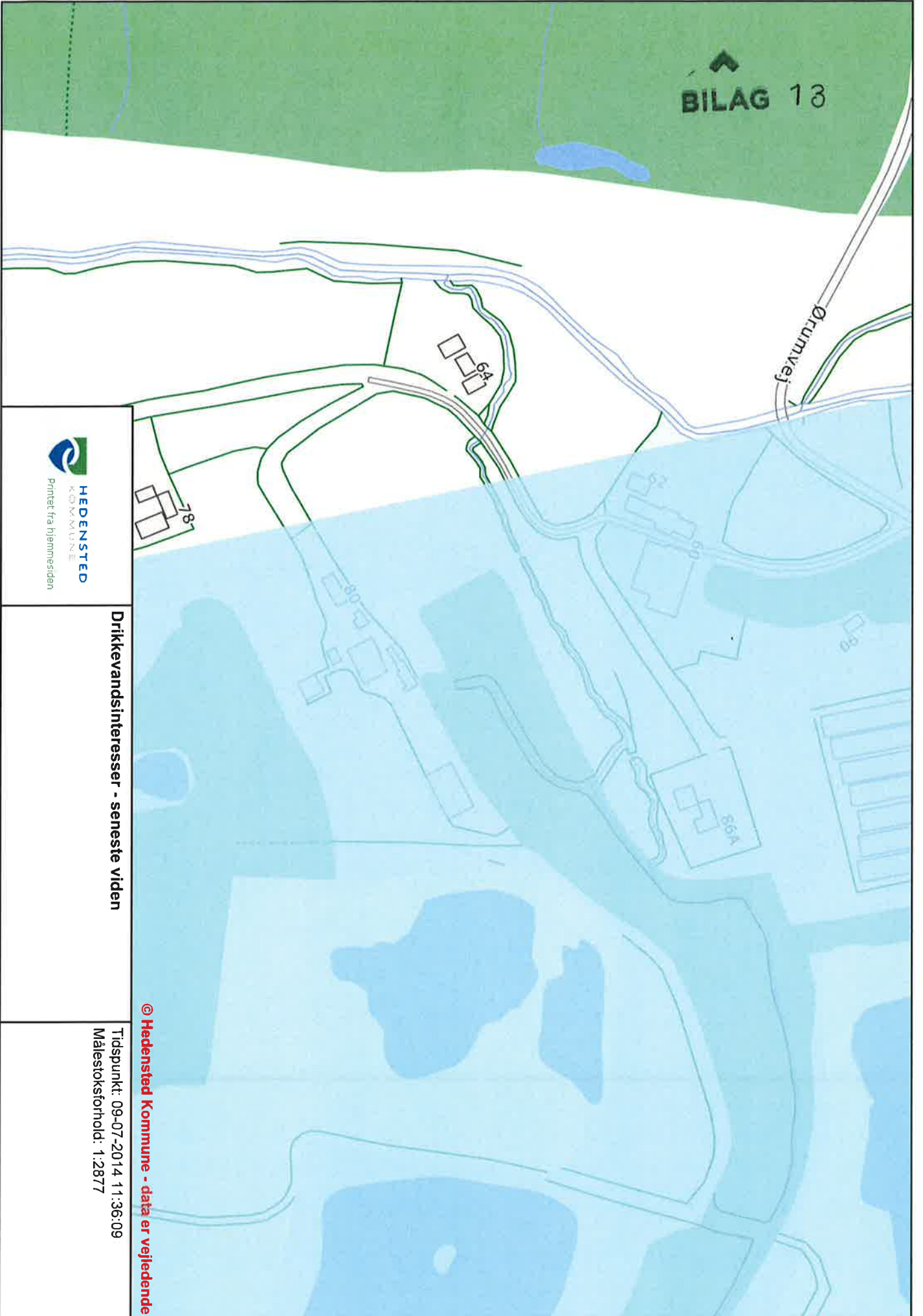
HEDENSTED
KOMMUNE
Printet fra hjemmesiden

Bygge og beskyttelseslinjer (KMS) - Fredskov

Tidspunkt: 09-07-2014 11:40:37
Målestoksforhold: 1:2877

© Hedensted Kommune - data er vejledende

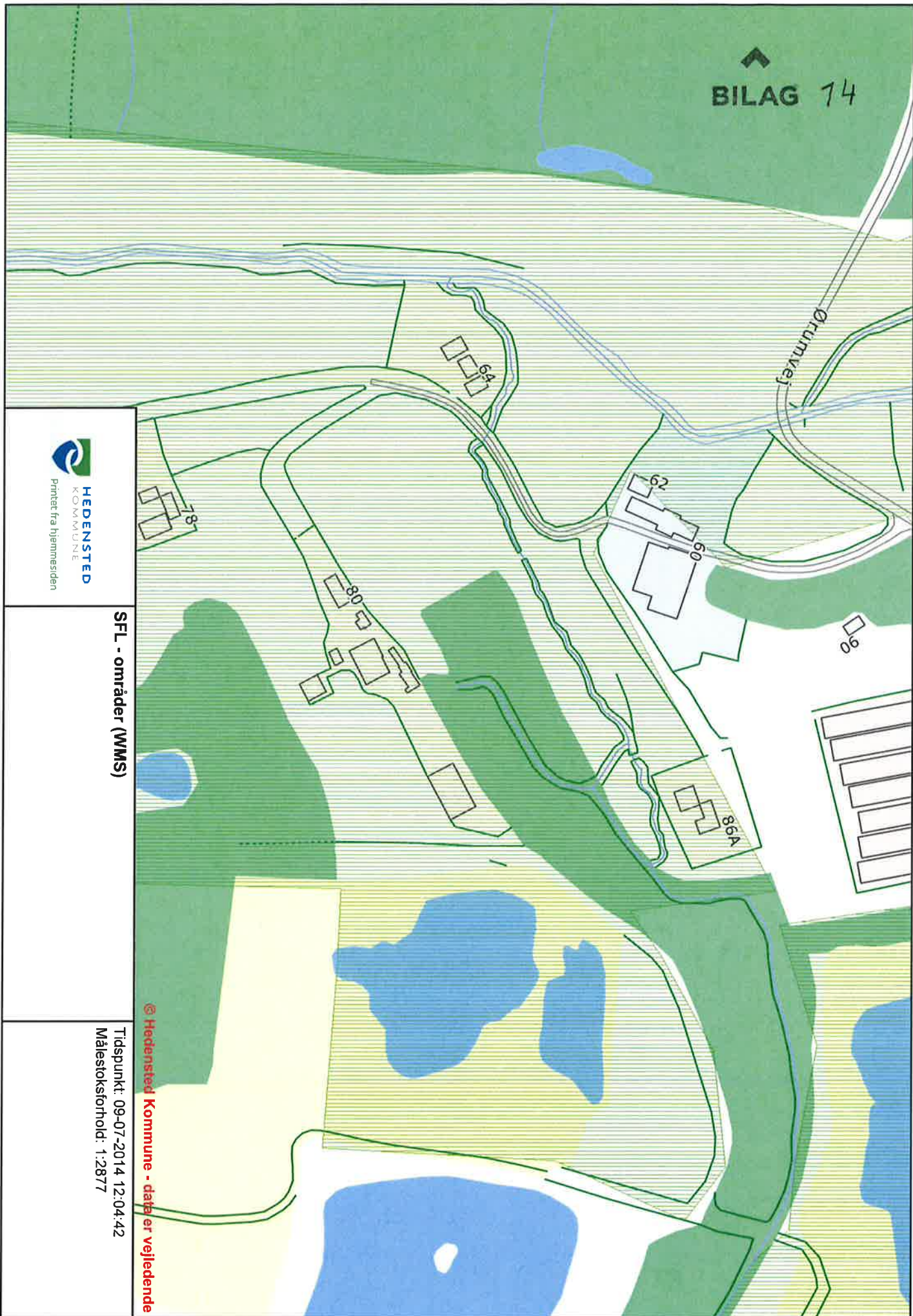
BILAG 13

HEDENSTED
KOMMUNE
Printet fra hjemmesiden

Drikkevandsinteresser - seneste viden

© Hedensted Kommune - data er vejledende
Tidspunkt: 09-07-2014 11:36:09
Målestoksforhold: 1:2877

HEDENSTED
KOMMUNE
Printet fra hjemmesiden

SFL - områder (WMS)

© Hedensted Kommune - data er vejledende

Tidspunkt: 09-07-2014 12:04:42
Målestoksforhold: 1:2877

NKN2002.97-31/500-0200
MAD2002.815

Afslag på lovliggørende landzonetilladelse til bibeholdelse af en 3 m høj jordvold henset til landskabelige værdier og navnlig til væsentlige gener for naboen, uanset ansøger måtte anses for at være i god tro

1.4.1 Planlovgivning, herunder sommerhuslovgivning - 2.2.3
Skønsafvejning og kriterier

Et amt meddelte lovliggørende landzonetilladelse til bibeholdelse af en 3 m høj, 9 m bred og 60 m lang jordvold beliggende langs skellet mod klagerens ejendom. Jorden stammede fra udgravningen af en ny sø på ejendommen og var etableret efter kommunens nærmere angivelser bl.a. ca. 1 m fra skel. Amtet havde bl.a. henvist til, at ejeren var i god tro, da kommunens bemærkninger kunne opfattes som et tilsagn. Afgørelsen blev påklaget af en nabo, der bl.a. anførte, at volden var landskabeligt skæmmende og lukkede for udsigten fra klagers stuehus. Kommunen anførte, at den alene havde vejledt om udformning af søen og dens omgivelser. Ansøger bemærkede, at han var af den opfattelse, at kommunen havde meddelt tilladelse til etablering af volden. Naturklagenævnet bemærkede indledningsvist, at etablering af jordvolden var en ændret anvendelse af ubebygget areal, der krævede landzonetilladelse. Nævnet lagde til grund, at ejeren var i god tro ved etablering af jordvolden. Nævnet bemærkede, at også nabointeresser kunne varetages ved landzonebestemmelserne. Henset til at der var sket en væsentlig terrænregulering, der ikke var forenelig med de landskabelige værdier og navnlig til, at jordvolden medførte væsentlige gener for naboen, fandt nævnet, at der uanset ejerens gode tro ikke burde meddeles en lovliggørende tilladelse. Nævnet ændrede herefter amtets tilladelse til et afslag.

Naturklagenævnets afgørelse af 29. maj 2002, j.nr. 97-31/500-0200

Afgørelse

Sønderjyllands Amt har den 7. juni 2001 efter planlovens § 35 meddelt lovliggørende landzonetilladelse til en jordvold på ejendommen matr.nr. 63, Rovstrup, Moltrup, der ligger Errestedvej 31 i Haderslev Kommune. Afgørelsen er påklaget til Naturklagenævnet af en nabo.

Sagsfremstilling

Ejeren har i maj 2001 ansøgt om tilladelse til bibeholdelse af en 60 m lang, 3 m høj og 9 m bred jordvold beliggende langs skellet mod klagerens ejendom. Jorden til jordvolden stammer fra udgravningen af en ny sø på ansøgers ejendom.

I forbindelse med udgravningen af søen forhørte ansøger sig i maj 2000 i Haderslev Kommune om råd i forbindelse med udformningen af søen og dens omgivelser, herunder om den rigtige fremgangsmåde ved anbringelse på ejendommen af den overskydende jord fra udgravningen.

Efter besøg på ejendommen oplyste kommunen i brev af 22. maj 2000, at en jordvold ikke måtte etableres nærmere end 1 m fra skellet, at volden maksimalt måtte være 2-2 1/2 m høj, og at skråningerne skulle have en hældning på 1:2. Endvidere skulle der etableres en beplantning på volden bestående af egnstypiske træer og buske.

Den lovliggørende tilladelse

Amtet har meddelt lovliggørende tilladelse til bibeholdelse af volden på vilkår, at volden beplantes ind mod naboen. Amtet har oplyst, at søens størrelse ligger under amtets bagatelgrænse for landzonetilladel-

ser, men at det i lignende sager er amtets praksis, at tiloversbleven jord helt skal fjernes eller udlægges i et ikke mere end 20 cm tykt lag på ejendommen. Amtet har meddelt den lovliggørende tilladelse under henvisning til, at ejeren må anses for at have været i god tro, idet kommunens bemærkninger har kunnet opfattes som et tilsagn.

Da amtet ikke har særlige registrerede interesser at varetage i det pågældende område, har amtet fundet, at jordvolden, såfremt der etableres den ønskede beplantning, ikke vil virke skæmmende i det aktuelle landskab.

Klagen

Klager, hvis ejendom grænser op til den 60 m lange jordvold, oplyser, at han på intet tidspunkt er blevet orienteret om voldens opførelse, idet hverken ansøger eller Haderslev Kommune har kontaktet klager, samt at Haderslev Kommune ikke har besøgt området, hvor volden skulle placeres. Klager finder, at volden er landskabeligt skæmmende og oplyser, at den lukker for udsigten mod skovbrynet fra klagers stuehus. Klager giver samtidig udtryk for, at jordvolden ikke overholder de dimensioner som den lovliggørende tilladelse er baseret på, idet volden ligger væsentlig tættere på skel, visse steder under 1 m og også højdemæssigt overstiger den grænse på 3 m, der er fastsat i tilladelsen.

Supplerende bemærkninger til klagen

Amtet har til klagen oplyst, at volden efterfølgende er blevet målt op med målebånd, og at det er korrekt, at volden ikke overholder de dimensioner, som er anført i tilladelsen. Volden er ca. 60 m lang, 12,5 m bred og 2,5-3 m høj. Afstanden til skel varierer fra ca. 1-2 m.

Til klagen har Haderslev Kommune bemærket, at kommunen ikke har meddelt nogen tilladelse til eller accepteret etablering af en jordvold og en sø. Haderslev Kommune har alene på baggrund af en henvendelse fra ejeren om udarbejdelse af en naturplejeplan efter anmodning vejledt ejeren om udformning af søen, søens omgivelser og volden. Der er således ikke fra kommunens side tale om en afgørelsessag, men alene en vejledning.

At jordvolden fik den faktiske højde/størrelse har kommunen ingen indflydelse haft på.

Klager har supplerende navnlig anført, at jordvolden på ingen måde passer ind i det følsomme landskab. Det er en grim skydebanelignende, snorlige, nu græsbevokset vold, der på grund af sin højde og øvrige udseende skæmmer naturen, hvor den ligger.

Klager bestrider, at ansøger kan have været i god tro. Kommunen er ikke rette myndighed.

Klager ønsker primært, at volden fjernes, men såfremt dette ikke kan lade sig gøre, foreslår klager, at voldens højde formindskes til max. 2 m, at den flades ud og at den ændres for så vidt angår det nord-sydlig forløb til et mere naturægte forløb. Da kommunen ved sit brev af 22. maj 2000 måske kan tænkes at bære noget af ansvaret, bør disse forandringer efter omstændighederne ske på kommunens regning.

Ansøger har til Haderslev Kommunes bemærkninger anført, at han var af den opfattelse, at kommunen i sit brev af 22. maj 2000 meddelte en tilladelse til etablering af volden. 1-2 uger før den 22. maj 2000 besøgtede kommunen endvidere forholdene på ejendommen, og der blev ved denne lejlighed givet tilsagn om, at arbejdet med søen og jordvolden kunne påbegyndes.

Ansøger har til klagers bemærkninger navnlig anført, at han har handlet i god tro, da søen og volden blev anlagt. At volden har den pågældende størrelse i dag og er skredet mod klagers skel, skyldes at ansøger har afventet Naturklagenævnets afgørelse, før han foretog sig noget. Ansøger har desuden oplyst, at jorden er lerjord, og at det »sætter sig« en hel del.

Ansøgeren har oplyst, at han har undersøgt hos flere advokater, om det var ulovligt at etablere en jordvold på ejendommen. Ingen kunne

ifølge ansøgeren finde noget lovgivningsmæssigt, der forbyder opførelse af en jordvold på egen ejendom.

Under henvisning til klagen og til den af amtet foretagne opmåling foreslår ansøger, at volden ændres, således at højden sænkes til 2 1/2 m, og at skelafstanden rettes op til maksimalt 1 m. Derimod mener han, at voldens forløb bør forblive, som den er, og henviser til, at militæret, der ejer ejendommen syd, øst og vest for klagers og ansøgers grund har plantet et 35-40 m bredt bælte med blandede træer, disse vil i løbet af få år hæmme udsigten mod skoven for både ansøger og klager. Når beplantningen på volden vokser op, vil volden endvidere få et mere naturægte forløb.

Der er foretaget en uformel formandsbesigtigelse den 4. marts 2002, hvor det kunne konstateres, at jordvolden er dominerende i landskabet og uden tvivl har medført et væsentligt ændret udsyn fra klagers ejendom.

Afgørelse

I sagens behandling har deltaget Naturklagenævnets 10 medlemmer: Inger Vaaben (formand), Ole Pilgaard Andersen, Marie-Louise Andreasen, Peter Christensen, Henning Grove, Leif Hermann, Mogens Mikkelson, Jens Steffensen, Poul Søgaard og Jens Vibjerg.

Efter planlovens § 35, stk. 1, må der i landzone ikke uden tilladelse fra landzonemyndigheden foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer.

En terrænregulering i form af etablering af en 60 m lang og 3 m høj jordvold, er ændret anvendelse af ubebygget areal og kræver derfor landzonetilladelse.

I dette tilfælde, hvor jordvolden allerede er etableret skal det vurderes, om det ansøgte kunne have været tilladt, hvis der var blevet søgt før voldens etablering.

Amtet har oplyst, at man ikke ville have tilladt jordvolden ved en forudgående ansøgning, jorden skulle enten have været fjernet fra ejendommen eller spredt ud i et lag på ikke mere end 20 cm.

På baggrund af ansøgers oplysninger, samt kommunens bemærkninger til etableringen i forbindelse med udarbejdelsen af en plejeplan, må det - som også amtet har gjort det - lægges til grund, at ansøger var i god tro ved etableringen af jordvolden. Heroverfor står hensynet til klager og de genevirkninger, som klager anfører.

Landzonebestemmelserne administreres som udgangspunkt ud fra planlovens brede samfundsmæssige formål, i den konkrete sag især de landskabelige hensyn, men også hensyn til nabointeresser kan varetages ved landzonebestemmelserne.

Naturklagenævnet finder, at der med jordvolden er sket en væsentlig terrænregulering, der ikke er forenelig med de landskabelige værdier. På denne baggrund, og navnlig fordi jordvolden medfører væsentlige gener for klager, der ikke har været orienteret forud for etableringen af volden, finder Naturklagenævnet ikke, at der, uanset ansøgers gode tro, bør meddeles lovliggørende tilladelse til det ansøgte. Naturklagenævnets afgørelse går herefter ud på, at amtets afgørelse af 7. juni 2001 ændres, således at der gives afslag på ansøgningen om tilladelse til beholdelse af jordvolden og det pålægges ansøgeren at fjerne jorden fra ejendommen eller udlægge den i et ikke mere end 20 cm tykt lag på ejendommen.

Spørgsmål om kommunens eventuelle erstatningsansvar i forhold til ansøgeren kan ikke afgøres af Naturklagenævnet og må om nødvendigt henvises til domstolene.

NKN2001.97-31/200-0225
MAD2001.1523

Deponering af 200.000 m³ uforurenet overskudsjord på landbrugsarealer krævede landzonetilladelse. Forbedring af den landbrugsmæssige drift kunne ikke tillægges betydning over for de landskabelige hensyn, der begrundede et afslag

1.4.1 Planlovgivning, herunder sommerhuslovgivning - 2.2.3
Skønsafvejning og kriterier - 2.2.9 Andre hjemmelsspørgsmål

Et amt meddelte afslag på landzonetilladelse til deponering af i alt 207.000 m³ overskudsjord på landbrugsarealer tilhørende to ejendomme. Deponeringen på i alt 7 områder ville ske i op til 3-4 m's højde og indebære en udjævning af lavninger i forhold til det omgivende terræn. Det øverste muldlag ville blive afbrømt og lagt tilbage igen efter deponeringen. Arealerne skulle herefter indgå i den sædvanlige landbrugsdrift. Seks af de ansøgte områder var i regionplanen udpeget som beskyttelsesområder med henholdsvis biologiske og geologiske interesser. Et område var en eng, omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Områderne var beliggende i et sårbart drikkevandsområde. De berørte kommuner kunne bl.a. af hensyn til drikkevandsinteresser ikke anbefale det ansøgte. Amtets afslag var begrundet i landskabelige hensyn. Afgørelsen blev påklaget af ansøger, der bl.a. anførte, at der var tale om ikke forurenet jord, at der ved deponeringen ville blive taget hensyn til det omgivende landskab, og at der ville blive en bedre landbrugsmæssig udnyttelse. Amtet bemærkede hertil bl.a., at jorddeponier kan virke visuelt dominerende i forhold til eksisterende landskabelementer, og at deponering i den omhandlede størrelsesorden kunne få store konsekvenser i beskyttelsesområderne. Naturklagenævnet udtalte enstemmigt, at der henset til, at deponeringen skulle foregå over en længere periode, hvor der ville ske afbrydelse af landbrugsdriften, samt henset til omfanget og karakteren af deponeringen, krævedes landzonetilladelse til deponeringen. Nævnet lagde vægt på, at hovedformålet med det ansøgte var at bortskaffe overskudsjord fra forskellige bygge- og anlægsarbejder. Da ansøgningen måtte betragtes som en samlet ansøgning fandt nævnet ikke anledning til isoleret set at overveje, om der kunne meddeles tilladelse i enkelte af de mindre områder. Nævnet lagde til grund, at beskyttelsesområdernes tilstand og arealanvendelse kun kunne ændres, hvis det ikke ville forringe områdernes kvalitet. Nævnet fandt, at opfyldning af lavningerne og udglatning af landbrugsjorden ville gøre det karakteristiske landskab mindre varieret og sløre/ødelægge de terrænformer, der sagde noget om landskabets oprindelse. Det kunne heroverfor ikke tillægges afgørende vægt, at udjævningen økonomisk set ville være en fordel for den landbrugsmæssige drift af ejendommen. Nævnet stadfæstede herefter amtets afgørelse.

Naturklagenævnets afgørelse af 30. april 2001, j.nr. 97-31/200-0225

Afgørelse

Frederiksborg Amt har den 26. maj 2000 meddelt afslag efter planlovens § 35, stk. 1, på ansøgning om landzonetilladelse til deponering af jord på ejendommen matr.nr. 10a m.fl., Slagslunde By, Slagslunde (Birkedal) og på ejendommen matr.nr. 6a m.fl., Skenkelsø By, Jørlunde, (Søborggård) beliggende i henholdsvis Stenløse og Ølstykke Kommune. Afgørelsen er af ansøger påklaget til Naturklagenævnet.

Der er ansøgt om tilladelse til at deponere i alt 207.000 m³ overskudsjord på de ovennævnte ejendomme - 165.000 m³ på ejendommen Søborggård i Ølstykke Kommune fordelt på 3 områder, og de resterende

42.000 m³ på ejendommen Birkedal i Stenløse Kommune fordelt på 4 områder.

Den ansøgte deponering på Søborggård skal ske i to lavninger (henholdsvis ca. 60.000 m³ og ca. 100.000 m³ jord) og på en bakkeskråning (ca. 5.000 m³ jord). Deponeringen på Birkedal skal ske dels i en tidligere lergrav på en bakketop (ca. 4.000 m³), dels i tre lavninger (henholdsvis ca. 3.000 m³, ca. 30.000 m³ og ca. 5.000 m³ jord).

Der er subsidiært ansøgt om tilladelse til at deponere ikke mindre end 150.000 m³ overskudsjord på ejendommene.

Der er tale om jorddeponeringer i op til 3-4 m højde, der vil betyde, at lavninger/huller på de dyrkede landbrugsarealer vil blive udjævnet i forhold til det omgivende terræn. Som led i deponeringen vil det øverste muldlag blive afbrømt for at blive lagt tilbage igen, når deponeringen er afsluttet. Arealerne vil herefter indgå i den sædvanlige landbrugsmæssige drift på ejendommen.

2 af de 3 ansøgte områder på Søborggård er i regionplanen udpeget som beskyttelsesområde med biologiske interesser (spredningskorridor langs Ålebæksrenden) og skovrejsningsområde. Områderne er endvidere beliggende i et sårbart drikkevandsområde.

De ansøgte områder på Birkedal er i regionplanen udpeget som beskyttelsesområde med geologiske interesser. Det ene område er for størstedelens vedkommende en eng, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Områderne er tillige beliggende i et sårbart drikkevandsområde.

Ølstykke Kommunens har ikke kunnet anbefale den ansøgte deponering på Søborggård først og fremmest på grund af arealernes placering i sårbare områder for beskyttelse af drikkevand. Det er i øvrigt kommunens opfattelse af det ansøgte vil ændre områdets landskabelige karakter i en uheldig retning.

Stenløse Kommune har for så vidt angår deponeringen på Birkedal anført, at deponering af forurenet og lettere forurenet jord vil kunne skade grundvandet i området. Kommunen har i øvrigt kun indvendinger mod jorddeponering i det beskyttede engområde.

Amtets afslag er begrundet i landskabelige hensyn, idet det er amtets opfattelse, at der som udgangspunkt ikke bør gives tilladelse til jorddeponering i beskyttelsesområder, men heller ikke i områder, hvor deponeringen i mængde og udstrækning vil være med til at ændre landskabets naturlige udseende.

Amtet har også peget på, at en tilladelse til det ansøgte vil skabe en berettiget forventning hos andre om tilladelse til jorddeponering på landbrugsarealer, hvilket vil kunne få store landskabelige konsekvenser, i betragtning af at der årligt skal findes plads til ca. 400.000 m³ jord i amtet.

Klager har bl.a. gjort gældende, at han er uforstående overfor kommunernes bemærkninger om grundvandsinteresserne. Områderne er således ikke omfattet af amtets oversigt over SFL-områder 2000.

Klager har endvidere anført, at der er tale om deponering af ikke forurenet råjord - hvorfor deponeringen ikke vil indebære en risiko for grundvandet - samt at der i forbindelse med deponeringen vil blive taget hensyn til det omgivende landskab og dettes karakter.

Herudover har klager bemærket, at der i forbindelse med anlæg af Frederikssundbanen flere steder ses at være deponeret råjord på eller umiddelbart op til områder, der i den nævnte SFL-områdeoversigt er betegnet som »mulige vådområder« eller »grundvandsområde«. Det vil efter klagers opfattelse være helt uacceptabelt, såfremt hensynet til grundvandet måtte føre til, at der ikke vil kunne meddeles tilladelse til det ansøgte, der ikke omfatter områder, der i den ovennævnte oversigt er betegnet som »beskyttelsesværdig«.

Klager har præciseret, at ansøgningen er begrundet i et generelt behov for at kunne modtage returjord fremover og har samtidig fremhævet den forbedrede dyrkningsmæssige værdi ved at de store fordybninger i markerne bliver »affladet«. I forbindelse med deponeringen vil det øverste muldlag blive gravet af for at blive »lagt tilbage« efter deponering.

ringen, således at jordstrukturen med det øverstliggende gode muldlag bibeholdes.

Amtet har i anledning af klagen påpeget, at afslaget er meddelt ud fra et ønske om at beskytte og bevare det karakteristiske landskab i området.

Amtet har i den sammenhæng anført, at landskaber der er betegnet som beskyttelsesområder, varierer fra område til område. Nogle landskaber består af få landskabelementer, mens andre består af en kombination af mange forskellige elementer. En udjævning af de forskellige områders landskabelige udtryk vil indebære en forringelse af muligheden for landskabskarakteristiske oplevelser og udtryk og landskaberne er således sårbare overfor indgreb. Jorddeponier kan virke visuelt dominerende i forhold til de eksisterende landskabelementer og kan helt eller delvist ændre landskabets karakter.

Det er således fortsat amtets opfattelse, at der ikke bør finde jorddeponering sted i den omhandlede størrelsesorden, da det vil få store konsekvenser i beskyttelsesområderne.

Besigtigelse

Naturklagenævnet har ved viceformanden den 29. september 2000 besigtiget ejendommene og holdt møde med sagens parter.

De fleste af de ansøgte områder blev gennemgået og deponeringens omfang blev nærmere drøftet og vurderet. Det beskyttede engområde ved Birkedal blev særligt gennemgået i relation til den planlagte naturmæssige/rekreative benyttelse af dette areal efter deponeringen.

Klager understregede at deponering i lavningerne på markerne vil indebære en bedre landbrugsmæssig udnyttelse.

Amtets repræsentant oplyste, at Amtsrådets Miljø- og Teknikudvalg har besluttet at udarbejde en strategi for anbringelse af ren jord efter det ikke længere er muligt at deponere jorden i tidligere råstofgrave.

Amtet har senere oplyst, at strategien er færdiggjort og sendt til kommunerne i amtet med henblik på en drøftelse af de foreslåede udpegninger.

Ingen af de ansøgte områder er foreslået udpeget som fremtidige mulige placeringsområder. I strategien anføres det bl.a., at der ikke bør udlægges overskudsjord på landzonearealer i regionplanens beskyttelsesområder, hvis det vil forringe de interesser, som området er udpeget for at beskytte. Ligeledes bør overskudsjord ikke benyttes til at udjævne landskaber, men kun til at fremhæve eller forstærke eksisterende landskabstræk.

Afgørelse:

I sagens behandling har deltaget 11 af Naturklagenævnets 12 medlemmer: Lars Busck (formand), Bent Hindrup Andersen, Ole Pilgaard Andersen, Marie-Louise Andreassen, Peter Christensen, Leif Hermann, Ebbe Kalnæs, Mogens Mikkelsen, Hans Christian Schmidt, Jens Stefensen og Poul Søgaard.

Nævnet skal udtale:

Ifølge planlovens § 35, stk. 1, må der ikke i landzone uden landzonetilladelse ske ændring i anvendelsen af ubebyggede arealer.

I denne sag er der tale om at deponere store mængder overskudsjord hidrørende fra forskellige bygge- og anlægsarbejder i en række nærmere angivne lavninger i op til 3-4 ms højde på de ovennævnte ejendomme. Det øverste muldlag vil blive afrømmet og »lagt tilbage« igen, når deponeringen er afsluttet. Deponeringen påregnes at skulle ske over en længere periode afhængig af mængden af overskudsjord fra forskellige bygge- og anlægsarbejder. Områderne vil herefter igen indgå i den almindelige landbrugsmæssige drift. Deponeringen vil betyde, at lavningerne vil blive udjævnet i forhold til det omgivende terræn.

Ansøgningen vedrører 7 adskilte områder, men må betragtes som én samlet ansøgning, idet der er ansøgt om tilladelse til at deponere 207.000 m³, subsidiært 150.000 m³ jord.

Da deponeringen skal foregå over en længere periode, hvor der vil ske en afbrydelse af landbrugsdriften, samt henset til omfanget og karakteren af deponeringen, er det nævnets opfattelse, at det ansøgte kræver landzonetilladelse. Nævnet finder at der i den forbindelse må lægges vægt på, at hovedformålet med det ansøgte er at bortskaffe overskudsjord fra forskellige bygge- og anlægsarbejder.

Den konkrete afgørelse om, hvorvidt der skal meddeles landzonetilladelse skal træffes på grundlag af navnlig de planlægningsmæssige og landskabelige hensyn, der ifølge lovens formål skal varetages ved administrationen af landzonebestemmelserne. I vurderingen indgår overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for andre lignende sager.

Da ansøgningen som nævnt må betragtes som én samlet ansøgning findes der ikke at være anledning til isoleret set at overveje om der kan meddeles tilladelse i enkelte af de mindre områder.

Deponeringen ønskes foretaget på arealer, der i regionplanen - med undtagelse af et mindre område - er udlagt som særlige beskyttelsesområder for henholdsvis biologiske og geologiske interesser. I sådanne beskyttelsesområder må de nuværende områders tilstand og arealanvendelse kun ændres, hvis det ikke forringer områdernes kvaliteter.

Det er nævnets opfattelse, at opfyldning af lavningerne og udglatning af landbrugsjorden vil gøre det karakteristiske landskab mindre varieret og sløre/ødelægge de terrænformer, der siger noget om landskabets oprindelse.

Det kan ikke heroverfor tillægges afgørende vægt, at udjævningen økonomisk set vil være en fordel for den landbrugsmæssige drift af ejendommene.

Der findes heller ikke i øvrigt at foreligge sådanne særlige forhold, at der undtagelsesvist bør gives tilladelse til en så omfattende deponering i et beskyttet landskab.

Herefter stadfæstes Frederiksborg Amts afgørelse af 26. maj 2000 efter planlovens § 35, stk. 1.